

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۹/۱۱

سید عبيدالله نادر

څو لنډې تعليمي، تربیوي، اخلاقي او انتباهي کيسې

د نزاکت پوهیدني يا نزاکت فهمی په هکله لنډه کيسه:

نظام الملک د سلجوقیانود دربار وزیر وو ، چی په پوهه او دانایی کی ډیر مشهور وو ، او دا تر ننه پوری د هغی د علم وفضل او معرفت انگازی تر مونږ پوری رسیدلی ، وایی چی د ده عادت داسي وو چی چا به د خورو څخه که څه هم چی ډیره لږه او کم به هم وو ورته راور نو نظام الملک به د ناستو کسانو سره وویشل ، یوه ورځ یو بزگر د ده حضور ته دری دانی بادرنگه ، چی په پخوا به یی د نوی گل او نیک فال په نامه لویانو ته ورل کیدل ، او دا یو دود وو او اوس هم په ځینی ځیو کی رواج لري ، نو نظام الملک هغه دری واره په یواځي وخورل . پرته له دي څخه چه یی د ناستو کسانو په مینځ کی یی وویشي ، یو کس چی د ده په مخ کی لږ گستاخ غوندی وو ، تری نه یی وپوښتل چی د دی سبب څه وو ، چی دا نن یی د خپل عادت پر خلاف بادرنگ یواځی وخورل او حاضرین یی محروم کړل ، نظام الملک ووییل : کله چی ما لمړی بادرنگ وخورډیر تریخ وو ، او همداسی دویم او دریم ورپسی ډیر ترخه ول ، ما د ځانه سره ووییل : که دا دناستو کسانو په مینځ کی وویشم ، د دي د تریخوالي تحمل به هیڅوک و نه شي کولای ، او خامخا به شکایت وکړي ، او حیا د دي مانع وگرځیده ، ځکه هغه بزگر چی په یو امید راغلی وو هغه به ډیر ناهیلی شي او د شرمساری احساس به وکړي .

*****

کارغه او سپین ږیری:

سپین ږیری چی په ډیر متانت او دروندوالي په لاره کی روان وو ناڅاپه ودرید ، او مخامخ یی کتل لاروی چی یی تر شاه روان و ، هغه هم ورته ودرید او تری یی و پوښتل با با څه گوري څه دي ولیدل ، چی ناڅاپه ودریدی : سپین ږیری خواب ورکړ . دا مخامخ کارغه گوري چی د لار سر دنډرکی کی اوبه څکی ما سوچ و کړ که مخامخ پرې ورشم زما څخه به وډاره شي او وا به لو ځي ، نو ودریدم چی بنه اوبه و څښي او په آرامه بیا زه خپل تگ ته دوام ورکړم ، ما د ځانه سره ووییل: سبحان الله انسانیت ته څومر لاری شته ، نو زه هم د هغی سپین ږیری په پیروي ودریدم تر څو هغه کارغه اوبه و څښي ، او یو ډیر لوی درس می د نزاکت پوهیدنی او اخلاقو واخیست .

*****

د افسوس عالم:

سپین ږیری بودا چی ملا یی کړوپه وه ، او په رپانده لاسونو کی یی لکړه وه په لاس ، سر یی بنسکته نیولی ، او دوه د لئون سترگی یی د ځمکی په لور بنخي کړي وي ، تا به وییل چی گوندی څه لتوي ، او په ژور سوچ کښی وو ډوب ، یو ځوان هلک لاروی چی تر څنگه یی تیریده ، نو د توکی په انداز کی یی ورته وییل : با با په خاورو کی څه لتوي؟ با با په انتباهي انداز کی ورته ووییل : د افسوس په یو عالم کی لتومه مي ، په خاورو کی ځواني .

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولی

*****

دېو جانس کلبې او انځورگر (نقاش)

دېو جانس کلبې د يونان د مشهورو فلاسفه وو او حکيمانو نه دی، چې د تاريخ په اوږدو کې، د ده حکيمانه او فيلسوفانه خبرو ډير د حکمت او معرفت خاوندان، په حيرت کښې پريښي، او ډيرو د ده د حکيمانه او پند و حکمت نه ډکو خبرو څخه ټکان خوړلی او په خود راغلي، نو وايي چې دېو جانس کلبې ته يو انځورگر ورغی او ورته يې ووييل: چې ما انځورگري (نقاشي) پريښوده او اوس د طبابت د علم په حصول کې ميشته يم، دېو جانس کلبې چې حاضر جوابه، نکته سنجه، او حاضرالذهن انسان وو، نو په خورا انتباهي انداز کې يې ورته ووييل: چې انځور گري پريښودل او د طبابت علم اختيارول، دا د عقل په زيات والي دلالت کوي، ولی هغه خطا چې په تصوير يا انځور کې مينځ ته راځي د هر چا نظر او سترگي هغه خطا ويني، ليکن هغه خطا چې په طب کې مينځ ته راځي يا واقع کيږي، هغه خاورې پوښي!

*****

گهر باره وينا:

يو بيگناه کس د يو حشمت او جلال خاوند پادشاه په وړاندې د يو کس په قتل مجرم و پيژندل شو، پادشاه خپلو جلادانو ته حکم وکړ چې نور يې د کار څخه پرده اوچته کړئ، او به عام بازار کې يې په دار خورند کړئ، بيگناه چې د دار او په اصطلاح د پري خبره واوریده، نو د ځان سره يې ووييل: توکلت وعلی الله چې توکل دي وي په خدای، کله چې جلادانو دی د دار په لور رهي کړ، نو د ده په خوله کې لکه گل د نو بهار خندا غوړيدلی وه، په لاره يې ډير خندل او په ډير خوشحالی سره د دار په لور رهي وو. ډير خلک د ده حالت ته په حيرت کې پاتې شول او جلادان هم د ده دي بې تفاوتی او شهامت ته، د مرگ په وړاندې هک حيران ول، او په معنی نه پوهيدل، يو تن د ملگرو څخه چې ورسره نژدی روان وو، او د زړه راز يې هم کله کله ورسره درلوده، ورته يې ووييل: په دي وخت کې ستا يار کومه دی؟ او هغه وفادار کومه دی؟ چې تا د دي حالت څخه وژغوري، د خلاصون ډاډ د رسره څه دی؟ دار وگوره انجام وگوره، دا دومره خندا دي په څه ده؟ ده ورته ووييل: ای له انجام ځيني غافله، که راته څومره د بقا جامونه، د فنا ساقي په لاس کې راکړي خو زما دا يو نفس او يو دم د عمر باقي دی، دا يو نفس غنيمت دی او په هيڅ قيمت بيرته نه راگرځي، نو ډير د حيف او افسوس ځای دی، چې دا يو نفس او دا غنيمت دم په غم او غصي سره تير کړم. ښه به دا وي چې، دا څو لنډي شيبې په خوشحالی سره تيري کړم، ځکه دا ساعت بيرته نه راگرځي، دا ښي خبری چې په عالم د معنوياتو کې د انسان روح او روان تازه کوی، او په تيارو او غافله زرونو رڼا اچوي، ډير خلک يې په حيرت کې پريښودل، او د هوش خاوندانو ته يې، د خودی ټکان وکړ، دا گهر باره وينا د پادشاه غوړ ته ورسیده، د پادشاه په شونډو کې د رحمت او بخشايش مسکا راغله، او د بيگناه د دي پند اميزه خبرو څخه يې چې د دي بې گناه د ضمير څخه سر چينه اخیسته د ده په بې گناهی اعتراف وکړ. او هغه يې د نوازش او بخشايش سره وبخښه

د فارسی ادب د تعليمی او انتباهی اشعارو څخه په پشتو ادب کې ژباړه

*****

زما د يوه ملگري خاطرې يا يوه لنډه د عبرت يوه کيسه:

د مسافري شپې او ورځې به مويه يوه، کور کې په مختلفو بيلو بيلو ملگونو د خلکو سره تيرولي، چې د کاره به راغلو سره به راغونډ شو، او د خپل د ورځني د سترگو ليد حال او تجربی به موسره شريکولی او خوند به مو ترې اخیسته، ډير ځله به د شپې سره کښيناستو او بانډارونه به مو سره کول، زمونږ د بانډار د کيسو محتوا ټوله د دنيا په کارو بار په مادياتو او د کارو بار د جوړولو، او کله به مو توکي تکالي هم لرلی، زمونږ يو ملگري چې ظاهرأ ډير چپ او خاموشه وو، په عين د حال کې خوش لباسه خوش صورته او پوه انسان هم وو، او کله به يې داسې خبری کولي چې ډير معنی داره به وي، او د ده د ژور سوچ څخه يې سر چينه اخیسته، او کله به مونږ د ده په لوړو خبرو نه رسيدو يانی نه پوهيدو، د ده عادت داسې وو چې ډير ځله به تر نيمو شپو، يو ساقي خانه کې چې زمونږ د کور تر څنگه وو، ناست وو او د څو جامونو د څخلو سره به يې، خپله د سوچ سلسله نوره هم پسي وزغوله، د ساقي خاني ساقي او ټولو د ميکدي ملگرو سخته عقیده ورته پيدا کړي وه، چې کله به دی نه وو، د ساقي خاني د ملگرو له خوا به يې ډيري پښتني کيدې، که څه هم ده هم کارو بار درلود، سوچ ورکار هم نه وو، زمونږ د ځينو ملگرو سره

د پاڼو شميره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکنی د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

چي دا توان وو او د ده په ويناوو يی سر خلاصیده هغوی به وپیل : چي ډیر پوه سړی دی ، خو ذاتي او طبیعي پوهه هم ورسره د مطالعي څخه زیاته ده ، یوه شپه زمونږ د یو ملگري چي هغه هم په اصطلاح نیمه فلسفی وو ، زړه يي ډیر د ده د نیمو شپو ناستی ته په میخانه کي تنگ شو ، چي یعنی دی ولي خوب ته نه راځي نو ورپسي ساقي خانۍ ته ورغی ، وي لیدل چي فلسفي ملگری یی ډوب په اندیننو کي ناست دی ، ملگری می وايي : ما تري و پوښتل : چي نیمه شپه ده ، راځه بیده شه خوب وکه ؟ ده راته وویل : چي خوب خو همغه یو خوب وي چي سړی ټول عمر خوب کوي ، یعنی قبر ته ابدی خوب ته يي اشاره وه ، او زیاته يي کړه : چي بیا به د عدم د خوبونو څخه سترې یو . خوب ته ډیر وخت لاشته ، خو د ځان د سموني او جوړوني د پاره ډیر لږ وخت مونږ ته راکړ شوی دی ، او د یو څو وزرونو خورولو مهلت راکړ شوی . او دي لنډ مهال کي باید د همت وزرونه وشور اوو . تر دي چي تیره شوه بیا به ځان ته هم ونه رسو ، څه رسي و جهان ته ، او همداسي د حکمت او پند نه ډک یو څو ټکي يي نور هم ووییل چي ماته یی سخت ټکان راکړ ، ځکه په ریښتیا هم که د غفلت له خوبه ځان وباسي ، او خودي خواته راځي ، نو په ریښتیا چي هم باید بیداره اوسي ، زمونږ نه ډیر وختونه او فرصتونه په هوساینی او خوب کي تیر شوي ، که د معرفت سترگي خلاصوی ، نو په رڼو سترگو ماحول ته نظر واچوی ، یقین ولری چي عادی ستونزی خو به ژر تر ژره حل کړو ، بلکه په ډیرو نورو اسرارو او په پټو رازونو به هم خبر شو

معنوي سکون:

مرید د ماحول له ناخوالو ستړی ستومانه او ځوریدلی ، د دیو صفته انسانانو د ځور او جفا څخه چي د فرشتو په جامو کي يي هر راز ځور او جفا په دي ځوریدلي خلکو منلي ، او د دوی د نادانی او کم عقلی له آزاره د خپل معنوي سکون له پاره د خپل پیر مخي ته کښیناست ، پیر په خپل صاحبذلی پوهه او رسایي سره چي د صاحبذلانو خاصه ده ، د ده په تندي کي د زماني ناخوالي ولوستلي ، نو مرید نه یی حال وپشته ، مرید چي د دیو صفته انسانانو د ځور او جفا څخه يي د صبر پیماننه نوره ډکه شوي وه نو پیر ته يي د زړه حال بیانوو ، پیر په ژور دقت او سوچ کي د مرید احوال اوریده ، د ده د شرح حاله څخه شیبه په شیبه پیر د غمونو په سمندر کي لاهو کیده ، مرید د ډیرو ترخو خاطراتو او ناخوالو د تکرار له وجهي یی ستونی و نیول شو یعنی ژړه غونۍ شو ، او په سخته ژړا یی پیل وکړ ، داسي یی وژړل ، چي د اوبنکو باران يي ، په دواړو بارخوگانوجاري شو ، خو ناڅاپه په ژړا يي داسي زړه سپک شو چي تا به ووییل : چي د عالم بارونه یی د اورې څخه اوچت شوي ، د پیر زړه پرې سخت ودریدیه او وي وپیل : بس دی بس دی ته اوس په خپل ژړا هغه ځای ته رسیدلای يي چي ډیر د ریاضت خاوندان ، چي په شپو شپو عبادتونه کوي ، دا مقام نشي تر لاسه کولای ، ته همدې دردونو د معنی خواته راکړلی يي .